

og Ønsker, Nordslesvig har, og som jeg gerne vilde bringe frem her i dette høje Ting, og naar der nu, som man maa vente, virkelig er Villie her til at befri Slesvig fra disse Byrder, saa bliver der tilbage, hvad der er af fælles Nød over hele Landet, og dette ligger da vel, mener jeg, i den Linie, at man ikke har den ønskelige sikrede Af-sætning for sine Produkter. Jeg har rigtig nok hørt fra den højtærede Statsminister, at den Sag var i Orden, men det kan vel ikke nægtes, at den Slags Forhold bliver altid usikre, det føler vi i det mindst nede i Nordslesvig, og naar man vil søge at komme ud af denne Usikkerhed, saa ligger det meget nær at sige, at man maa søge et nærmere økonomisk Samarbejde med Naboen, med Tyskland. Naar England og Frankrig holder det for rigtigt at kræve et Samarbejde med Tyskland paa dette Om-raade, saa kunde det vel ligge nærmere endnu for Danmarks Vedkommende.

En gennemgribende Forvaltningsreform, Sparsommelighedsprincippet energisk gennemført, den sociale Lovgivning bygget paa de sunde Principper: Selvhjælp og Selvstyre, Nordslesvigs særlige Nød af-hjulpet og et økonomisk Samarbejde med Tyskland, det ene med det andet, kunde vel hidføre saadanne Tilstande, men jeg tror ikke, at det kan ske ved smaa Ting og halve Ting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hanssen (Nørremølle): Da jeg staar paa Talerlisten, vil jeg senere faa Lejlighed til at korrigere og supplere en Del af det ærede Medlem Hr. Schmidts Udtalelser, men det ærede Medlem rettede et Par Ytringer rent personligt til mig, som jeg straks meget energisk maa vise tilbage.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg ogsaa „havde leget med Dannevirkegrænsen.“ Han burde som sandhedskærlig Mand vide, at dette er absolut falsk; mit Standpunkt overfor Grænespørgsmaalet er nedlagt for det første i Vælgerforeningens Resolution af 17. November, dernæst i de Krav, som den danske Fredsdelegation fremsatte overfor den belgiske Kommission i Paris, og endelig har jeg fra første Færd, som det ærede Medlem vil vide, meget energisk taget Standpunkt imod Oprettelse af en tredie Afstemningszone, som var baseret paa Dannevirkegrænsen. Mit Standpunkt ligger saa klart, at jeg maa udtale den

største Forbavselse over, at en sandhedskærlig Mand vil staa op her og give en saa helt urigtig Fremstilling.

Dernæst udtalte det ærede Medlem Hr. Schmidt, at jeg ogsaa var tilbøjelig til at betragte Grænespørgsmaalet som et Magtspørgsmaal. Dette er lige saa absolut falsk; jeg har aldrig betragtet det som et Magtspørgsmaal. I min sidste Tale i den tyske Rigsdag har jeg bestemt krævet Spørgsmaalet løst paa Grundlag af Folkenes Selvbestemmelsesret, og jeg har Gang efter Gang udtalt, at det, der giver den nuværende Grænse dens Styrke og gør, at den vil blive staaende i Fremtiden, det er dette, at den hviler paa Folkenes frie Villie og ikke paa et Magtprincip. Endelig udtalte det ærede Medlem Hr. Schmidt, at Tyskland ikke var blevet adspurgt. Jeg har som Repræsentant for Nordslesvig i den tyske Rigsdag adspurgt Tyskland, Tyskland har svaret, og Svaret foreligger i det bekendte Brev, som den tyske Udenrigsminister Dr. Solf har rettet til mig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Schmidt har Ordet for en kort Bemærkning.

Schmidt: Hvad jeg har sagt, har intet med Sandhedskærlighed at gøre; jeg har kun henvist til, at „Flensborg Avis“ har meddelt, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) den Gang, da han ventede Tysklands Nederlag, har anset Dannevirkelinien for den naturlige Grænse, og jeg vilde her gerne vide af det ærede Medlem, om disse Meddelelser, som „Flensborg Avis“ giver, svarer til Virkeligheden. Jeg ved jo nok af, hvad det ærede Medlem her har sagt, at fra et vist Øjeblik har hans Standpunkt været dette: den Grænse, som nu er, er den rigtige. Men derfor er det jo slet ikke udelukket, at Tankerne har været anderledes før, og det er det, jeg har læst, og som jeg nu gerne vil spørge det ærede Medlem om. (*Vilhelm Rasmussen:* Man skal ikke samle alting op!).

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde.

Schmidt: At det er et Magtspørgsmaal, det er netop det Indtryk, som vi har af den stadige Paastand: Grænsen staar fast, og man kan ikke, naar en Grænse er blevet fastsat efter visse Regler, gaa ind paa de Indvendinger, vi gør — at det kan forandres endnu, og Fremstillingerne i det ærede Medlems Blad viser netop denne Ængste-